

संस्कृत

स्तोत्र-

क्र. १०३

साहिब स्तोत्र

६७०/स्त्रा. १४२

५
(1)

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसांबसदात्रिंशायनमः
महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्ये सदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तद्वत्संन्यास्ययि
गिरः॥ अथावाचः सर्वस्वमतिपरिणा
मावधिगृह्णाममाप्येषः स्तोत्रे हर
निरपवादः परिकुर॥ १॥ अतीतः पं
थानंतवचमहिमावां गमनस्य योरत
स्यावस्थायंच वृत्तमपि धत्ते श्रुतिर

(1A)

पि॥ सकस्यस्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य
विषयः पदेत्तुर्वा-वीनेपततिनमः कस्यनव न
चः॥ २॥ मधुस्फीतावाचः परमममृतनि
मित्तवतस्तवैवब्रह्मन्किवागपि सुरगुरोर्विस्म
यपदं॥ ममत्वेतावाणीमुण कथनपुण्येन
भवतः पुनामित्यर्थस्मिन्पुरमधनबुद्धि
र्व्यवासिता॥ तवैश्वर्येयत्तज्जगदुदयर
क्षोप्रलयकत्रयीवस्तुव्यस्तोतिस्तुष्टु

२॥

(2)

अभिनासुतानुषुअपआनामास्मिन्वरदर
माणीयामरमणीविहंतुव्याक्रोशीविदधत
इहैकेजडाधियः॥४॥किमीहःकिंकायःस
खलुकिमुपायस्त्रिभुवनंकिमाधारोधाता
स्रजतिकिमुपादानइतिच॥अतकैश्वर्य
त्वय्यनवसरदस्त्राहतधियःकुतूकोयंका
श्चिन्मुखरयतिमाहायजगतः॥५॥अज
न्मानौलोकाःकिमवयववंतोपिजगता
माधिल्लातारंकिंपवविधिरनादस्यपव

(2A)

ति॥ अनी शो वा कुर्यात्तु वनजननेकः परि
करो सतो मेदास्त्वा प्रत्य मरवरसे शोरनइमे॥
॥६॥ वयी सांख्ययोगः पशुपतिमतं वैष्ण
वमिति प्राप्तिने प्ररक्षणे परमिदः पथ्यमिति
च॥ रुचीनां वैचित्र्यादुत्तकुटिलनाना पथ
जुषां नृणां मेको गं स्म स्वमसि पयसा म
णिवद्व॥७॥ महोदतः खद्योगं फुरस्तुरजि
नं भस्मफणिनः कपालं चेति युतववरद

३

(3)

तंत्रोपकरणां॥ सुरास्तांतामृदिंदधतिमुभवत्
 भ्रष्टाणिहितानुहिंसात्सारासंविषयमगत
 ष्याभ्रमयति॥ ८॥ द्रुवकश्चिस्सर्वसकल
 मपरस्वध्रुवमिदं प्रोद्यो व्याधौ व्येताग
 तिगदतिव्यस्तविषये॥ समस्तेपेतस्मि
 न्पुनरमथनतैर्विस्मनइवस्तवंजिहेमिस्तु
 नखलुननुदृष्टासुखरजा॥ ९॥ तवैश्वर्य
 यत्नाद्यदुपरिवंद्योहरि रथः परिदोषु

३

(3A)

यातावनलमनलस्कंदवपुषः। ततो भक्तिश्च ध्या
भरगुरुगुणध्यागिरिशयस्वर्यतस्थेतापं
तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥ १० ॥ अयत्नादापा
द्यत्रिभुवनमवैरिव्यतिकरंदशास्योयत्नवा
हनभनरणाकंडपरवसानु ॥ शिरःपद्मश्च
णोरचितवरणोभोरहबलेस्त्रिशयास्त्र
धर्मेस्त्रिपुरहरविस्फूर्जितमिदं ॥ ११ ॥ अमु
ष्यत्वसेवासमाधिगेतसारभुजवनंब

(4)

लात्के लासोपित्वदधिवसतौ विक्रमयतः ॥ अ
लषापातालेप्यलसचलितांगुणशिरसि प्राति
ष्ठात्वेयासीध्रुवमुपचिनोमुह्यति खलः ॥ १२ ॥
यद्दृष्टिं सुत्राग्नो वरदपरमोच्चैरपि सति म
धश्चक्रे बाणपरिजनविधेयत्रिभुवनः ॥ नत
चित्रतास्मिन्वरिवसि नरित्वचरणयोर्णक
स्याप्युन्नतैर्भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥ १३ ॥
अक्राव्रह्मांडक्षयवह्निर्देवा सुररूपा वि

(4A)

धेयस्यासौद्यस्त्रिनयनविषं सहनवनः॥ स
कृष्णमाषकं टेनवनकुरुतेनश्चियमहोविकारो
पिप्ल्लाघ्योचुवनधयसंगमसनिनः॥५४॥
आसिद्धाधो नैवक्राचिदपि सदेवासुरनरे
निवर्ततेनित्यंजगतिजायिनोयस्यावशिखाः॥
सपश्यन्नीशत्वादितरसुरसाधारणाभूतस्म
रस्मर्तव्यात्मानाहिवसिषुपथ्यः परिभवः॥
॥५५॥ महीपादाघातादृजानि सहसा संशय

५६

(५)

पदं पदं विष्णु भ्राम्यतुं पुनः परिचरुणाग्रहग
णं ॥ मुरुधौ दौ स्म्यं या स्यानि भूत जगता डि
ततटा जगद्रक्षाये त्वेनं टासिननुवामेव वि
भुता ॥ विद्यया पीता रागणा गुणितपे नोद
मरुचिः प्रवाहो वा रां यः प्रशतलै दृष्टः शु
शिरशिने ॥ जगद्दीपाकारं जलधिक्लयं
नेन च तामस्य नेनेवो नेन संधतमहिम

५

(SA)

दिव्यं तव वपुः ॥ १७ ॥ रथः क्षोणीर्धनाशतध
तिरगेन्द्रो धनुरथोरथो गेवद्राकौ रथवरणा
पाणाः शर इति ॥ दिधक्षोस्तेको यत्रिपुरत
णामाउवरविधिर्विधेयैः ॥ १८ ॥ हस्ते स्थाह
स्त्रकमलबलिमाधाय पदयो र्यदे कोने
मास्मन्निजमुदहरेनेत्रकमलं ॥ गतो ॥

६

(6)

भक्तसुदेवः परिणतिमसौ चक्रवर्षाचया
पां रक्षाये त्रिपुरहस्तागतिगतां १५॥
क्रतो सुतेजाय त्वं मासि फलयोगे क्रतु
मतां च कर्मप्रध्वस्तं फलं पुरुषा राधन ति
मने ॥ अतस्तौ संप्रेक्ष्यः क्रतुषु फलदा
नप्रतिभुवं श्रुत्वा श्रद्धां बद्धा क्रतुपरि
करः कर्मसुजनः ॥ २० ॥ क्रियादक्षो दक्षः ॥ ६

(6A)

ऋतुपतिरधीशस्तनुषतामषीणामात्किञ्च
शरणादसदस्याः सुराणाः ॥ ऋतुपतिश्च
स्तत्तुफलावधानमसतिनो ध्रुवंकुर्वन्
धाविधुरमाभिवासाहिमरया ॥ २१ ॥ प्रजानां
धनाथः प्रसन्नमपि कुं स्वादुहिनरंगतरो
हिक्कतारिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ॥ धनुः
पातोयान्तिदिवमपि सपत्राकृतममुं वसं
तंनेद्यापि त्यजति नमगदव्याधरपसः ॥ २२ ॥

७
स्वलावण्यांशं साधत धनुषमन्हाय नृणां वज्र
पुरःपुष्टं दृष्ट्वा पुरमथ नृपुण्या युधमपि ॥ यदि
स्त्रैर्गौदेवियमनिरतं देहाधघटनांदवेति वा
मथावतवरदमुधासुवनयः ॥ २३ ॥ स्मशा
नेधोऽकीडा स्मरहरपिराचाः सहचराचि
नाभस्मालेपः सुगपि नृकरोटीपारिकुरः ॥
अमंगलमंशीलं न वपन वनुनामैवमखिलं न
थापि स्मर्त्तुं वा वरदपरममंगलमसी ॥ २४ ॥

(7A)

मनःप्रहस्यकृचिजेसविधमधौवेयात्तमरतः
प्रहृष्यद्रोमाणाः प्रमदसलिलोत्संगितदृशाः॥
यदालोक्यालहादंहृदइवनिमज्जामदमये
दधत्येतस्तत्त्वकिंनपियमिनस्तत्किंनभवा
न॥२५॥त्वमर्कस्तुंस्वोमस्तुमासिपवनस्तु
कृतवहस्तुमापस्तुमोमत्वमुधारिणिरा
त्मात्वमितिच॥परिच्छिन्नामेवंत्वयिपरिण
नाविपत्रजुगिरंनविमस्तत्त्ववयमिह

(8) न नितर्त्वे भवसि ॥ २६ ॥ अयेति स्त्रो वृत्तिं स्त्रिभु
वनमथोत्रिनपिसुरानकाराद्यैर्वर्णैस्त्रि
भिरपि दधती पौर्विकृतिः ॥ गुरीयेनेधाम
ध्वनिभिरवरं धानमनुभिः समस्तम्
स्तत्त्वांशरणदग्गा सोमतिपदे ॥ २७ ॥
भवः शर्वोरुद्रः पशुपतिरथोयः सह
माहोस्तथाभीमेरानामितियदभिधा
नष्टकामदे ॥ अमुषिं अत्येकं प्रावचरति

(8A)

देवश्रुतिरपि प्रियाया स्मै धान्ते प्रविहितं नमः
स्योऽस्मि भवते ॥ २८ ॥ नमो नेदिषाय प्रियदव
दविषाय च नमो नमः क्षोदिषाय स्मरहरम
हिषाय च नमः ॥ नमो वरिषाय त्रिनयनवि
शिषाय च नमो नमः सर्वस्मै तेनाददमपि
सर्वविषय च नमः ॥ २९ ॥ बहलरजसे विश्वो
त्तमो मृडाय नमो नमः ॥ प्रबल नमस्ते न
स्वहारे हराय नमो नमः ॥ जनसुखकृते
स्वलोदितो मृडाय नमो नमः ॥ प्रमहसि

शिवाय

(१)

पदे निस्त्रैगुणैर्नमो नमः ॥ ३० ॥ कृशिपरिण
तिचेतः क्लेशवश्यं कचेदं कचतवशुण सीमो
ल्लंघिनी शस्त्रवधिः ॥ इति चक्रितममंदीक
तिमांभक्तिराधाहरद वराणयोस्ते वाक्य
पुष्पोपहारं ॥ ३१ ॥ कुसुमदशननामा सर्व
मंधर्वराजः शुशुभ्रसीधरमौले देवदेव
स्यदासः ॥ सुगुरनिजमहिम्नो भवत
कस्य शेषात्स्तदनमिदमकार्षीदिव्यं दिव्यं ९

(9A)

महिम्नः॥ ३२॥ आसन्नगिरि समं स्यात्कृत्वा
लं सिंधुपात्रे सुरतरुवरशाखा लेखनी
पत्रमुक्तीलासितयदि गृहीत्वा स्मरदा
सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश्वरं न
याति॥ ३३॥ असुरसुरमुनिंदैरुत्तमिस्त्र्यं
दुमौलेर्धृतिगुणमहिम्नो निर्गुणस्य
स्वरस्य॥ सकलगुणवरिष्ठः पुष्पदन्ताभि
धानोरुचिरमलयुवतैः स्तोत्रमेतच्च

कारः ॥ ३४ ॥ महेशानो परो देवो महिम्नो नाप
 रास्तुतिः ॥ अथो रा नामरो मंत्रो नास्ति न
 त्वं गुरोः पदं ॥ ३५ ॥ दीक्षसदा नंतपस्तीर्थं
 नैयागादिकाः क्रियः ॥ महिम्नः सवपाठ
 स्य कलां नाहंति यो उच्यते ॥ आसमाह
 मिदं स्तोत्रं पुण्यं गेयं धर्मभाषितं ॥ अनुप
 म्य मनोहारं शिवमैश्वर्यवरणिनं ॥ ३५ ॥
 इति श्रीपुष्पदंतारराचनं माहन्त्रः स्तो १०

५५

(10A)

त्रं संपूर्णमिच्छ ॥ १॥ हर हरेति हरेति हरे
ति का भव भवेति भवेति भवेति वा ॥ शिव
शिवेति शिवेति शिवेति वा भज मनः शि
वमेव निरंतरं ॥ ५॥ ॥ श्री मधुराक्षेत्रे लि
खितं शुभं भवतु ॥

५५

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com